

gennemsnitlige ugentlige Afsætning i det tilsvarende Kvartal i Aaret 1927, saaledes at hvad der udleveres herudover, skal afgiftsberigtiges efter Afgiftssatserne i nærværende Lov.

Med Hensyn til Lovens Ikrafttræden bestemmes, at den i § 1 fastsatte Afgift af Cigaretter, Cigarethylstre og Røgtobak erlægges af de Varer, som den 17. December 1928 findes i ustempelt Stand i de i Tobaksafgiftsloven af 18. Februar 1922 § 22, 1ste Stykke, omhandlede Virksomheder, eller som fra og med den nævnte Dag fremstilles eller indføres her til Landet; samtidig træder Bestemmelsen i § 3 i Kraft. (Man imødekom yderligere de handlende ved, at de fik Tilladelse til at sælge det forhaandenværende Lager af Cigaretter til de gamle Priser).

Den i § 2 fastsatte Afgift af Cigarer og Cigarillos erlægges af Varer, som fra og med den 2. Januar 1929 udleveres fra de for Toldvæsenet anmeldte Fremstillings- og Lagerlokaler eller stilles til Indførerens frie Raadighed ved Udlevering fra Toldbod, Frilager og Frihavn; samtidig træder Bestemmelsen i § 4 i Kraft.

De i § 5 indeholdte Bestemmelser vil være at anvende indtil det Tidspunkt, da de nye Afgiftssatser efter ovenstaaende træder i Kraft.

Da Finansministeren fremsatte Lovforslaget og det samtidig dermed fremsatte Forslag til Lov om Forhøjelse af Skatten af Chokolade- og Sukkervarer (se B. Nr. 2), bemærkede han: »Naar jeg fremsætter disse to Lovforslag, er det ikke af den Grund, som plejer at være den afgørende for en Finansminister, naar han stiller Forslag om at forøge Beskatningen paa et eller andet Omraade, nemlig at Staten behøver disse Indtægter for at tilvejebringe Balance paa Budgettet. Alle havde nu vistnok ventet, at dette vilde blive nødvendigt, naar der paa Finanslovforslaget for 1929—30 maatte optages en Merudgift af netto 9½ Mill. Kr. til Forrentning og Amortisation af Landmandsbanklaanet, men dette er nu lykkeligvis ikke Tilfældet. Som jeg paapegede det ved Fremlæggelsen af Finanslovforslaget, vil denne Udgift jo nemlig kunne bæres af de sædvanlige Indtægter, og der vil endda være et Overskud paa henimod 4 Mill. Kr. til Stede, hvilket jeg maa anse for rigeligt til at imødegaa de Merudgifter, der kan blive en Følge af Tillægsbevillingsloven. Naar jeg alligevel fremsætter disse Forslag, er det altsaa udelukkende for at efterkomme det Paalæg, som er givet mig ved Landmandsbankloven om inden Udgangen af Oktober Maaned at fremsætte